

Sygn. akt VIII U 394/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 roku w Lublinie

sprawy B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty na dalszy okres

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 17 stycznia 2017 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala B. K. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 grudnia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 r.

Sygn. akt VIII U 394/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 stycznia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił B. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442, ze zmianami). W uzasadnieniu wskazano, że Komisja Lekarska nie orzekła u niej niezdolności do pracy.

W dniu 21 lutego 2017 roku B. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Z jego treści wynika, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją oraz, że domaga się ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Podniosła, że stan jej zdrowia nie uległ poprawie i stale leczy się z uwagi na schorzenia kręgosłupa, kolan, nadgarstka, które uniemożliwiają jej zatrudnienie (k. 2-5 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 7 – 8 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawczyni B. K. urodziła się w dniu (...) (bezsporne). Ma wykształcenie średnie ogólne, pracowała jako pomoc laboratoryjna, kelner, ekspedytor, referent.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 9 czerwca 2014 roku przyznał B. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 20 maja 2013 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku (k. 26 t. II akt ZUS). Następnie

kolejnymi decyzjami okres uprawnienia do powyższego świadczenia był przedłużany do dnia 30 listopada 2016 roku (k. 26, 42 akt ZUS).

Podstawą wydania decyzji z dnia 14 grudnia 2015 roku, po raz ostatni ustalającej prawo do renty na dalszy okres, było orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 25 listopada 2014 roku.

W dniu 16 listopada 2016 roku B. K. wniosła o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 44 t. II akt ZUS). Lekarz Orzecznik w dniu 30 listopada 2016 roku uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie – k. 46 t. II akt ZUS).

Od powyższego orzeczenia B. K. wniosła sprzeciw. Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie badając wnioskodawczynię w dniu 12 stycznia 2017 roku w pełni podtrzymała rozpoznanie i orzeczenie Lekarza Orzecznika (k. 50 t. II a.r.). Powołując się na powyżej wskazane orzeczenie Komisji Lekarskiej organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję (k. 51 akt ZUS).

W opinii z dnia 12 kwietnia 2017 roku biegli, neurolog i ortopeda rozpoznali u B. K. : przebyte leczenie operacyjne (...) D. (...)i uznali badaną za częściowo niezdolną do pracy od 1 grudnia 2016 roku do 30 czerwca 2017 roku. Biegli wskazali, iż z dokumentacji medycznej i z wywiadu wiadomo, że badana przebyła leczenie operacyjne (...)Uwzględniając powyższe biegli stwierdzili, że przebyte leczenie operacyjne (...) dnia 9 grudnia 2016 roku uzasadnia uznanie badanej za częściowo niezdolną do pracy od daty zakończenia świadczenia tj. 1 grudnia 2016 roku na okres gojenia i rehabilitacji, uwzględniając również fakt, że prawa ręka po leczeniu operacyjnym w 2013 roku nie jest również w pełni sprawna. Od kilku lat badana zgłasza(...) Powyższe dolegliwości nie znalazły pełnego potwierdzenia w badaniu neurologicznym. Nie stwierdza się objawów ogniskowego (...)

Biegli wskazali, iż z przyczyn neurologicznych nie ma podstaw do orzekania niezdolności do pracy, jednak ze względu na przebyte leczenie operacyjne (...) dnia 9 grudnia 2016 roku na okres wczesnego leczenia pooperacyjnego i rehabilitacji uznali badaną za częściowo niezdolną do pracy od 1 grudnia 2016 roku do 30 czerwca 2017 roku.

Biorąc pod uwagę zastrzeżenia organu rentowego (k. 35, 36) Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych. W opinii uzupełniającej biegli wskazali, iż podstawowym czynnikiem sprawczym orzeczonej niezdolności do pracy jest stan po przebytym 9 grudnia 2016 roku leczeniu operacyjnym (...)

Biegli z uwagi na wczesny okres po leczeniu operacyjnym(...) uznali wnioskodawczynię nadal za częściowo niezdolną do pracy do dnia 30 czerwca 2017 roku (k. 46). Do tak uzupełnionej opinii żadna ze stron nie zgłosiła uwag ani zastrzeżeń.

Sąd podzielił w całości opinię biegłych sądowych lekarzy specjalistów neurologa i ortopedy. Została wydana przez niekwestionowanych specjalistów w zakresie orzekania zdolności do pracy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań skarżącej i zapoznaniu się z dotyczącą jej osoby dokumentacją lekarską. Opinia jest rzetelna, ma charakter całościowy, zawiera analizę chorób oraz określenie ich wpływu na zdolność skarżącej do pracy. Wnioski z niej płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegli dokładnie przeanalizowali dostępną dokumentację leczenia skarżącej, odebrali od niej szczegółowy wywiad oraz poczynili na tej podstawie odpowiednie wnioski.

Z opinii wynika, że schorzenia wnioskodawczyni oraz stopień ich zaawansowania stanowią przeciwwskazanie do pracy zgodnej z wykonywaną przez cały okres aktywności zawodowej pracownika umysłowego.

W ocenie Sądu opinia jest kompletna, jasna i należyście uzasadniona. Odpowiada na najistotniejsze dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pytanie, czy u wnioskodawczyni zaszła poprawa stanu zdrowia skutkująca odzyskaniem zdolności do pracy. Tym samym przedstawia wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia

zarzutów zawartych w odwołaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku Nr 23, poz. 869).

Stan faktyczny został ustalony również w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień. Sąd podzielił również w pełni zeznania wnioskodawczynie, jednakże nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U z 2016 roku, poz. 887), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 ustawy).

Skarżąca była częściowo niezdolna do pracy do dnia 30 listopada 2016 roku. Na podstawie art. 101 ustawy prawo do świadczeń ustaje, gdy ustanie którykolwiek z warunków wymaganych do ustalenia tego prawa. Zgodnie z przepisem art. 107 cytowanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Sporządzona w toku postępowania opinia biegłych lekarzy sądowych specjalisty ortopedy i neurologa wskazuje na istnienie takiego stopnia naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczynie, który powoduje częściową niezdolność do pracy. Z tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja nie jest trafna i podlega zmianie poprzez ustalenie wnioskodawczynie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.